

Sygn. akt I ACa 1109/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Zofia Kawińska-Szwed (spr.)
Sędziowie :	SA Joanna Kurpierz SO del. Lucyna Morys-Magiera
Protokolant :	Anna Wieczorek

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2015 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko H. B.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 10 lipca 2014 r., sygn. akt I C 370/12

1) oddala apelację;

2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda 1.800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I ACa 1109/14

UZASADNIENIE

Powód domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego 96.814,52 zł wraz z odsetkami od wniesienia pozwu oraz zapłaty kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Wskazał, że pozwany stał się dłużnikiem powoda z tytułu ciągu zdarzeń wszczętych przez zamawiającego - Powiat (...) Zespół (...) w Z., postępowaniem o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego na wykonanie adaptacji budynku byłego internatu na potrzeby szkoły specjalnej wraz z modernizacją istniejącej stołówki

do wymagań (...) w Z. ul. (...), w którym powód występował jako członek konsorcjum, a pozwany reprezentował firmę: Zakład (...), jako lidera konsorcjum składającego wspólną ofertę w przetargu.

Powód wspólnie z pozwanym złożył 17 grudnia 2009r. ofertę w postępowaniu przetargowym. Gwarancji ubezpieczeniowej zapłaty wadium w wysokości 80.000 zł udzieliło Towarzystwo (...) S.A. Zabezpieczeniem spłaty zobowiązań na rzecz ubezpieczyciela był weksel in blanco z wystawienia powoda.

Pozwany, jako lider konsorcjum, nie złożył z przyczyn całkowicie niezależnych od powoda, wymaganych w procedurze przetargowej dokumentów, co spowodowało wykluczenie wykonawcy i odrzucenie oferty, a w konsekwencji zatrzymanie wadium w postaci gwarancji ubezpieczeniowej.

Zamawiający wytoczył powództwo o zapłatę wadium przeciwko (...) S.A. jako wystawcy gwarancji. W sprawie powód występował jako interwenient uboczny. Sąd Okręgowy w Częstochowie wyrokiem z dnia 20 października 2010 r. sygn. akt I C 190/10 zasądził od (...) S.A. na rzecz zamawiającego kwotę 80.000 zł wraz z odsetkami i kosztami postępowania. Ostatecznie zrealizowana przez (...) S.A. wypłata gwarancji wyniosła 86.366,58 zł. Następnie (...) S.A. wystąpiła przeciwko powodowi z roszczeniem regresowym zapłaty gwarancji wadialnej. Na mocy wydanego przez Sąd Rejonowy dla Ł. w Ł. Wydział XIII Gospodarczy nakazu zapłaty w sprawie sygn. akt XIII GNc 433/11 powód zobowiązany był do zapłaty na rzecz (...) S.A. kwoty 80.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 26 sierpnia 2010r. oraz kosztami postępowania.

W celu realizacji wydanego nakazu zapłaty i uniknięcia przymusowej egzekucji, powód zaciągnął w dniu 6 marca 2012 r. w Banku Spółdzielczym w W. kredyt w kwocie 100.000 zł. Środki pochodzące z kredytu zostały bezzwłocznie przeznaczone na spłatę gwarancji wadialnej na rzecz (...) S.A. Łączna wartość zobowiązania na rzecz (...) S.A. wyniosła 98.314,52 zł i taka kwota została przez powoda zapłacona. Następnie powód wzywał pozwanego do dobrowolnej zapłaty kwoty wskazanej powyżej. W reakcji na wezwanie pozwany złożył powodowi oświadczenie, w którym zobowiązał się do spłaty na rzecz powoda kwoty 107.000 zł. Do dnia wytoczenia powództwa pozwany zapłacił powodowi 1.500 zł. W pozwie powód domagał się zapłaty kwoty 98.314,52 zł jako kwoty uiszczonej przez niego na rzecz (...) S.A. tytułem zapłaty gwarancji wadialnej, pomniejszonej o wpłatę dokonaną przez pozwanego w wysokości 1.500 zł.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym z dnia 23 sierpnia 2012 roku w sprawie sygn. akt I Nc 94/12 Sąd Okręgowy w Częstochowie nakazał pozwanemu H. B., aby zapłacił powodowi J. S. kwotę 96.814,52 zł wraz z odsetkami od 7 sierpnia 2012 roku oraz kwotę 4.828 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w terminie dwóch tygodni od daty doręczenia nakazu zapłaty, albo wniósł w tym terminie zarzuty.

Pismem z 14 stycznia 2013 r. powód sprecyzował, że w związku z zapłatą przez pozwanego w dniu 24 września 2012 r. kwoty 2.500 zł wnosi o uchylenie nakazu zapłaty w tej części i umorzenie postępowania co do kwoty 2.500 zł.

Od powyższego nakazu zapłaty zarzuty wniósł pozwany, domagając się uchylenia zaskarżonego nakazu zapłaty w całości i oddalenia powództwa, a w razie uznania bezzasadności tych żądań, o rozłożenie przedmiotowego zobowiązania na raty.

Pozwany zaprzeczył by w oświadczeniu z 18 kwietnia 2012r. uznał się winnym szkody, a tym samym uznał dług. Według niego miał zawartą z powodem ugodę na ratalną spłatę części zobowiązania i uiszcł kwotę z tego tytułu. Nadto dokumenty, których przedłożenia zażądał zamawiający były niemożliwe do zdobycia. Były to zaświadczenia z Urzędu Skarbowego poświadczające o niezaleganiu w opłacaniu podatku dla wspólników spółki cywilnej Zakład (...), stwierdzających stan faktyczny najpóźniej na dzień składania ofert.

Pozwany podniósł, że chciał zmienić skutki niekorzystnego stanowiska zamawiającego odwołując się od decyzji i biorąc czynny udział w postępowaniu wytoczonym z powództwa Powiatu (...) przeciwko (...) S.A. Wskazał też, że brak zleceń spowodował jego problemy finansowe oraz zadłużenie w innych firmach. W związku z tym nie mógł zapłacić

większej sumy na poczet rozliczenia wadium. Zarzucił powodowi, że pomimo zawartego z nim porozumienia w sprawie spłaty długu, wystąpił on z powództwem do sądu, co naraziło go na dodatkowe koszty.

W odpowiedzi na zarzuty powód podtrzymał powództwo i zaprzeczył takiemu rozumieniu oświadczenia z dnia 18 kwietnia 2012r. przez pozwanego, gdyż zawarte jest w nim zobowiązanie do spłaty kredytu w całości. Powód zaprzeczył również temu, że zawarł z pozwanym ugodę odnośnie ratalnej spłaty zobowiązania.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy uchylił nakaz zapłaty Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 23 sierpnia 2012 r. sygn. akt. I Nc 94/12 w części dotyczącej kwoty 2,500 zł z odsetkami i w tym zakresie postępowanie umorzył oraz uchylił nakaz zapłaty w części orzekającej o kosztach postępowania i zasądził od pozwanego na rzecz powoda 4,796 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w pozostałej części nakaz zapłaty utrzymał w mocy.

Powyższy wyrok Sąd oparł na ustaleniach:

W dniu 18 listopada 2009r. w Z. otwarto postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na roboty budowlane, prowadzone w trybie przetargu nieograniczonego na wykonanie adaptacji budynku byłego internatu na potrzeby szkoły specjalnej wraz z modernizacją istniejącej stołówki. Powód wraz z pozwanym zawarli 17 grudnia 2009r. umowę konsorcjum w celu wzięcia udziału w przetargu.

Towarzystwo (...) udzieliła 16 grudnia 2009 roku gwarancji ubezpieczeniowej na rzecz Zespołu (...) w Z. tytułem zabezpieczenia zapłaty wadium przez (...) do wysokości sumy gwarantowanej 80.000zł, jako koniecznego wymogu udziału wykonawcy.

Zabezpieczeniem zapłaty zobowiązań na rzecz (...) S.A. z tytułu gwarancji ubezpieczeniowych był złożony do dyspozycji (...) S.A. weksel in blanco z wystawienia powoda, poręczony przez jego małżonkę.

W dniu 18 grudnia 2009 r. konsorcjum firm: Zakład (...) s.c. oraz (...) J. S. złożyło ofertę w postępowaniu przetargowym o udzielenie zamówienia publicznego na roboty budowlane. Oferta stron zawierała braki w postaci: niedołączonych ważnych na dzień 18 grudnia 2009 r. zaświadczeń właściwego naczelnika Urzędu Skarbowego dla wspólników spółki cywilnej Zakład (...) H. B. & R. B., niedołączonych ważnych na dzień 18 grudnia 2009 r. zaświadczeń właściwego oddziału ZUS dla wspólników spółki cywilnej Zakład (...) H. B. & R. B., niedołączenia ważnej na dzień 18 grudnia 2009 r. polisy ubezpieczeniowej od odpowiedzialności cywilnej w zakresie prowadzonej działalności firmy spółki cywilnej Zakład (...) H. B. & R. B.. Załączona do oferty polisa straciła ważność z dniem 2 listopada 2009 r. Wobec niezłożenia wymaganych dokumentów doszło do wykluczenia wykonawcy i odrzucenia oferty konsorcjum na podstawie art. 89 ust. 1 pkt. 5 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz zatrzymania przez zamawiającego na podstawie art. 46 ust. 4A tej ustawy wadium wraz z odsetkami, złożonego w całości przez powoda w postaci gwarancji ubezpieczeniowej.

Zamawiający – Powiat (...), wytoczył przeciwko Towarzystwu (...) S.A. powództwo o zapłatę wadium. W sprawie wydany został 14 kwietnia 2010 r. nakaz zapłaty przez Sąd Okręgowy w Częstochowie, sygn. akt I Nc 30//10, nakazujący pozwanej (...) S.A. zapłatę na rzecz Powiatu (...) – Zespołu(...) w Z. kwoty 80.000 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu.

W dniu 5 maja 2010 r. (...) S.A. dokonała wypłaty gwarancji na rzecz Powiatu (...) -Zespołu (...) w Z. w wysokości 86.366,59 zł.

Powyższy nakaz zaskarżył powód, który zgłosił interwencję uboczną po stronie pozwanej (...) S.A. Ostatecznie Sąd Okręgowy w Częstochowie wyrokiem z dnia 20 października 2010 roku, sygn. akt I C 190/10, zasądził od pozwanego (...) S.A. na rzecz Powiatu (...) – (...) w Z. kwotę 80.000 zł wraz z odsetkami o kosztami procesu.

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 17 marca 2011 roku sygn. akt I ACa 54/11, wyrok Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 20 października 2010 roku sygn. akt I C 190/10 został zmieniony w ten sposób, że powództwo

zostało oddalone na skutek wygaśnięcia dochodzonego roszczenia, wskutek jego spełnienia przez (...) S.A. w dniu 5 maja 2010 r.

Pozwem z dnia 24 stycznia 2011 r. (...) S.A. wystąpiła przeciwko powodowi z roszczeniem regresowym zapłaty gwarancji wadialnej. Na mocy wydanego przez Sąd Rejonowy dla Ł. w Ł. Wydział XIII Gospodarczy nakazu zapłaty w sprawie sygn. akt XIII GNc 433/11 powód zobowiązany był solidarnie z małżonką L. S. do zapłaty na rzecz (...) S.A. kwoty 80.000 zł z odsetkami od 26 sierpnia 2010r. oraz kosztami postępowania.

W dniu 6 marca 2012 r. powód zaciągnął w Banku Spółdzielczym w W. kredyt w kwocie 100.000 zł.

Środki pochodzące z kredytu zostały przeznaczone na spłatę gwarancji wadialnej na rzecz (...) S.A. Łączna wartość zobowiązania na rzecz (...) S.A. wyniosła 98.314,52 zł i taka kwota została przez powoda zapłacona.

Powód wzywał pozwanego do dobrowolnej zapłaty kwoty zapłaconej na rzecz (...) S.A. w wysokości wskazanej powyżej. Pozwany H. B. w reakcji na wezwanie powoda do zapłaty długu z dnia 16 czerwca 2010r., 1 lipca 2010r., 22 lipca 2010r., 15 listopada 2010r. i pismo pełnomocnika wystosowane w tej sprawie z dnia 9 czerwca 2011 r., złożył powodowi 18 kwietnia 2012r. oświadczenie, w którym zobowiązał się „spłacić w całości kredyt w kwocie 107.000,00 zł wzięty przez Pana J. S.”, który „był przeznaczony na zatrzymanie wadium”.

Pozwany dokonał na poczet uznanego zobowiązania jednej wpłaty przed wytoczeniem powództwa w kwocie 1.500,00 zł i kolejnej w wysokości 2.500,00 zł po wydaniu nakazu zapłaty.

Wiarygodności, prawdziwości oraz rzetelności dokumentów złożonych w poczet dowodów nie kwestionowała żadna ze stron. Dokumentacja sporządzona została przez kompetentne osoby oraz instytucje, w zakresie przewidzianych prawem kompetencji, a zaistnienie stwierdzonych w niej faktów potwierdzone zostało m.in. zeznaniami stron.

Oceniając natomiast materiał dowodowy z osobowych źródeł dowodowych Sąd Okręgowy uznał za wiarygodne zeznanie powoda, a jedynie za częściowo wiarygodne zeznanie pozwanego H. B., gdyż w dużej mierze są one spójne tworząc logiczną, wzajemnie uzupełniającą się całość i znajdują potwierdzenie w zgromadzonej dokumentacji. Sąd nie dał wiary tym zeznaniom jedynie w części, gdzie pozwany stwierdził, że od początku jego wolą była zapłata połowy sumy wadium, tj. 40.000,00 zł. Oświadczenie pozwanego, w którym to zobowiązał się „spłacić w całości kredyt w kwocie 107.000,00 zł wzięty przez Pana J. S.”, który „był przeznaczony na zatrzymanie wadium”, przeczy tym zeznaniom.

Roszczenie powoda o zapłatę 96.814,52 zł uznał Sąd za zasadne. Uchylił nakaz zapłaty Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 23 sierpnia 2012 r. jedynie w części dotyczącej kwoty 2.500,00 zł z odsetkami i w tym zakresie postępowanie umorzył oraz uchylił nakaz zapłaty w części orzekającej o kosztach postępowania i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.796 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Obowiązek odszkodowawczy między stronami ma swoje źródło w art. 471 k.c. Sankcjonuje on niewykonanie bądź nienależyte wykonanie zobowiązania przez strony kontraktu cywilnego, które nie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W sprawie nastąpiło nienależyte wykonanie zobowiązania będące następstwem okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność, gdyż nie wywiązał się on ze swoich obowiązków jako członek konsorcjum i naraził na stratę majątkową powoda w wysokości wniesionego wadium wraz z odsetkami. Zachodzą więc wszystkie przesłanki przemawiające za zasadnością roszczenia powoda: nastąpiła szkoda po stronie powoda, którą wywołało zdarzenie ze strony pozwanego, a szkodę i zdarzenie łączy związek przyczynowo-skutkowy. Niedostarczenie dokumentów w odpowiednim czasie spowodowało odrzucenie oferty konsorcjum, a tym samym zatrzymanie wadium i stratę poniesioną przez powoda w postaci szkody majątkowej w kwocie 80.000,00 zł wraz z odsetkami i kosztami.

W chwili zdarzenia strony łączyło zobowiązanie wynikające z zawartej przez nich umowy konsorcjum. Zobowiązanie zostało skutecznie zaciągnięte oraz nie zaszły żadne przyczyny powodujące ustanie więzi zobowiązaniowej pomiędzy

stronami. Pozwany poczynił starania, aby dostarczyć dokumenty po upływie przeznaczonego na to czasu, ale starania te nie doprowadziły do osiągnięcia oczekiwanego skutku. Nie zachował on należytej staranności w wypełnianiu swoich obowiązków, o której mowa w art. 355 §2 k.c., a która wynikała z (...) umowy konsorcjum.

Treść przepisu art. 471 przewiduje odwrócenie ciężaru dowodu. Domniemywa się, iż niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy nastąpiło z przyczyn leżących po stronie dłużnika. A zatem ciężar dowodu braku okoliczności zwalniających od odpowiedzialności spoczywa na dłużniku. Pozwany nie przedstawił żadnego dowodu, którym mógłby zwolnić się od odpowiedzialności. Skutki błędów w działaniu pozwanego stanowiły naruszenie obowiązku kontraktowego względem drugiego konsorcjanta, które dodatkowo na płaszczyźnie zawartej umowy konsorcjum przesądziły o powstaniu roszczenia zamawiającego do obu uczestników postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.

Pozwany podpisując umowę konsorcjum miał pełną wiedzę odnośnie obowiązków i uprawnień partnerów w związku z realizacją wspólnego celu odniesionego do przedmiotowego kontraktu uczestnictwa w zamówieniu publicznym.

Zgodnie z pkt. (...) tej umowy: „oświadczenie woli złożone przez lidera wobec osób trzecich w zakresie wspólnego działania w ramach konsorcjum wiąże Partnerów, którzy ponoszą solidarną odpowiedzialność za zaciągnięte w tym trybie zobowiązania”.

Obowiązki lidera zostały wymienione w pkt. (...) tej umowy, na które składają się: „wykonanie wszelkich czynności w przygotowaniu oferty, złożenie i podpisanie oferty, podpisanie i zawarcie umowy z zamawiającym, podejmowanie wszelkich czynności i decyzji, w tym składanie oświadczeń woli w związku ze złożoną ofertą, realizacja umowy zawartej z Zamawiającym”. Partnerzy powierzyli funkcję lidera Zakładowi (...) H. B. & R. B.. Lider, pozwany, zaniedbał jeden z podstawowych należących do niego obowiązków, tj. wykonanie wszelkich czynności w przygotowaniu oferty czy realizacja umowy zawartej z Zamawiającym.

Na tej podstawie pozwany ponosi odpowiedzialność z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania i w związku z tym obowiązany jest do naprawienia szkody wyrządzonej powodowi z tej przyczyny.

Odmowa rozłożenia na raty zasądzzonego świadczenia (zastosowania art. 320 kpc) wynikała z charakteru samego zobowiązania, jako zobowiązania powstałego wskutek prowadzonej przez strony działalności gospodarczej oraz czasu trwania postępowania wszczętego w 2012 roku. Pozwany winien liczyć się z obowiązkiem zwrotu należności, którą z resztą sam w 2012 roku uznał.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie 100 k.p.c.

Wyrok zaskarżył apelacją pozwany, który zarzucił naruszenie art. 233 kpc i art. 320 kpc. Domaga się zmiany wyroku przez zasądzenie uznanej przez pozwanego kwoty 40.000 złotych z jednoczesnym rozłożeniem jej na raty, ewentualnie jego uchylenia i przekazania sprawy Sądowi I instancji o ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Zarzut naruszenia art. 233 kpc pozwany oparł na twierdzeniu, że Sąd Okręgowy bezkrytycznie oparł się na dokumencie zawierającym oświadczenie pozwanego o przyjęciu odpowiedzialności za dług. Tymczasem zobowiązanie powstało w toku prowadzonej działalności gospodarczej w ramach konsorcjum, było więc zobowiązaniem wspólnym. Oferta była wspólnie przez uczestników konsorcjum przygotowywana i składana.

Zarzut apelującego nie znajduje potwierdzenia w treści motywów zaskarżonego wyroku oraz zebranych materiale dowodowym. Oświadczenie pozwanego z 18 kwietnia 2012r. było jednym z wielu dowodów poddawanych ocenie Sądowi Okręgowemu na gruncie całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego. W szczególności Sąd dokonał ustaleń w oparciu o treść zawartej między stronami umowy konsorcjum, jej analizy w zakresie obowiązków członków

konsorcjum, przebiegu postępowania przetargowego oraz wywiązania się z obowiązków wynikających ze złożonej oferty.

Bezspornie odpowiedzialność partnerów konsorcjum względem osób trzecich, wobec których zostanie zaciągnięte zobowiązanie była odpowiedzialnością solidarną. Jednakże przedmiotem sporu nie jest zobowiązanie względem osób trzecich, lecz odpowiedzialność członków konsorcjum wobec siebie, wynikająca z umowy konsorcjum zawartej przez strony 17 grudnia 2009r. Powód jako partner konsorcjum spełnił obowiązek zabezpieczenia wadium oraz złożenia wymaganej procedurą przetargową dokumentacji odnoszącej się do jego przedsiębiorstwa i osoby. Prawidłowe jest stanowisko Sądu Okręgowego, który nie dopatruje się uchybień w spełnieniu przez powoda obowiązków wynikających z zawartej umowy. Pozwany natomiast jako członek konsorcjum oraz ustanowiony jako jego lider, ze ściśle wskazanymi w umowie obowiązkami, nie dopełnił obowiązku związanego z jego osobą i jego współnika oraz przedsiębiorstwem funkcjonującym w formie spółki cywilnej. W tym zakresie wyłącznie do pozwanego należała inicjatywa zarówno w zakresie posiadania polisy ubezpieczeniowej od odpowiedzialności cywilnej w zakresie działalności swojej firmy, zaświadczeń ZUS, jej współników oraz Urzędu Skarbowego, także w odniesieniu do współnika pozwanej, ważnych na dzień składania oferty.

W relacjach więc pomiędzy stronami umowy konsorcjum za niewykonanie ciężącego zobowiązania na każdym z jego członków, czy też nienależyte wykonanie, odpowiedzialność za szkodę poniesioną przez stronę tej umowy zasadnie rozpoznał Sąd Okręgowy na gruncie art. 471 k.c. Wymogiem tego przepisu jest udowodnienie zaistnienia szkody, zawinionego zachowania oraz adekwatnego związku przyczynowego między szkodą, a zawinionym zachowaniem.

Przesłanki odpowiedzialności na mocy wskazanego przepisu Sąd Okręgowy poddał wnikliwej analizie w kontekście ustalonych faktów na gruncie dowodów z dokumentów i dowodu z przesłuchania stron. Nie sposób jest zarzucić Sądowi błędu w logicznym rozumowaniu.

Powód poniósł szkodę w wysokości orzeczonej zaskarżonym wyrokiem, z przyczyn zawinionych przez pozwanego. Do zaistnienia szkody nie przyczynił się żadnym swoim działaniem. Pozwany jako lider i członek konsorcjum nie dopełnił wymogów skutecznego uczestnictwa w przetargu, czego konsekwencją stała się utrata wadium, za które względem (...) S.A. ponosił solidarną odpowiedzialność wraz ze swoją małżonką, i która zaowocowała obciążeniem powoda realizacją gwarancji ubezpieczeniowej udzielonej przez (...) S.A. wraz z kosztami postępowań sądowych.

Oświadczenie pozwanego z 18 kwietnia 2012r. stanowi logiczne uzupełnienie ciągu faktów związanych z powstaniem szkody po stronie powoda. Jest potwierdzeniem, podobnie jak zapłata w dwóch ratach kwoty 4.000 zł oraz stanowisko w apelacji uznające odpowiedzialność pozwanego do wysokości 40.000 zł odpowiedzialność pozwanego co do zasady. Nie istnieją podstawy do przenoszenia solidarnej odpowiedzialności za zobowiązania względem osób trzecich na stosunki między stronami, w ramach których na mocy art. 471 k.c. każda ze stron umowy ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną drugiej stronie własnym, zawinionym działaniem (zaniechaniem).

Po stronie powodowej brak jest zaniechań, które mogły przyczynić się do powstania szkody.

W okolicznościach sprawy Sąd Apelacyjny nie podziela stanowiska skarżącego w zakresie zastosowania art. 320 k.p.c. Obie strony są uczestnikami obrotu gospodarczego, przedsiębiorcami funkcjonującymi na rynku. Znaczny upływ czasu od daty szkody, brak po stronie pozwanego aktywności w ratalnej spłacie zobowiązania mimo złożonej deklaracji nie stwarza realnej perspektywy, że powód w sposób efektywny z tej formy spłaty będzie mógł skorzystać. Pozwany nie jest jako prowadzący działalność gospodarczą pozbawiony możliwości jednorazowego wywiązania się z zasądzonej sumy.

Ustalenia Sądu Okręgowego jako prawidłowe Sąd Apelacyjny w całości podziela i przyjmuje za swe własne.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 kpc orzekł jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach uzasadnia art. 98 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc.